

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovariša v Idriji.

Rokopisov ne vrčamo.

Vse pošiljatve je pošiljati franko.

Učiteljski Tovariš izhaja vsak petek popoldne. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.
Vse leto velja . . . 10—K
pol leta . . . 5—
četr leta . . . 250—
posamezne številke po 20 h.

Za oznanila je plačati od enostolpe petit-vrste, če se tiskat enkrat . . . 14 h
" " dvakrat . . . 12 "
" " trikrat . . . 10 "
za nadaljnje uvrščenja od petit-vrste po 8 h.
Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, napisne služb je plačati po 20 h za petit-vrsto.
Priloge poleg poštne 15 K.

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari je pošiljati samo na naslov:

Upravnštvo Učiteljskega Tovariša v Ljubljani.

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštne.

Vabilo

k seji upravnega odbora „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“
ki bo
dne 27. decembra 1912 ob 2. popoldne v načelstveni sobi Učiteljske tiskarne v Ljubljani, Frančiškanska ul. 8.

DNEVNI RED:

1. Predsednik otvorí sejo.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo o »Zavezinih listih«.
5. Poročilo o slavnosti 25letnice Zaveze.
6. Slučajnosti.

Vodstvo Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev.

Predsednik: **L. JELENČ.** Tajnik: **VIL. RUS.**

Izprememba § 55. drž. šol. zakona.*)

Dunaj, 28. novembra 1912.

Naučni odsek je predložil 28. t. m. parlamentu poročilo o izpremembi § 55. drž. šol. zakona, ki se peča z materialnim položajem ljudskošolskega učiteljstva. Državni šolski zakon prepriča, kakor znano, ureditev učiteljskih plač dejelni zakonodaji ter določa le nekak splošni princip, da morajo biti minimalni učiteljski prejemki taki, da se zamorejo učitelju in podučitelju povsem posvetiti svojemu poklicu, ne da bi se moral pečati s postranskimi posli. Prejemki morajo biti taki, da morejo učitelji vzdržati tudi krajevnim razmeram primerno svoje rodovine.

Ta določba se je pokazala za povsem nezadostno. V raznih deželah so učiteljske plače povsem različne, in kar je glavno, § 55. ne more prisiliti dežele, da izboljšajo učiteljem prejemke, ki so bili morda neposredno po izvedbi šolskih zakonov razmeram primerni, ki pa so že zdavnaj v silnem nesoglasju z življenskimi razmerami.

V mnogih deželah so se učiteljske plače sicer regulirale, v mnogih pa ne, in sicer deloma iz popolnoma neumljivega sovraštva proti učiteljstvu. Klasična de-

* Za zadnjo številko prepozno prejeli.
Uredn.

žela učiteljske bede je Kranjska. V pašaliku dr. Susteršiča ima učitelj po 10 letih 1080—1480 kron letne plače in če je služil 40 let, prejema 2080—2680 K na leto. Toda na Kranjskem doseže le 10 odstotkov vseh učiteljev sijajne dohodke četrtega službenega decenija.

Uboga Istra je temu nasproti pravi eldorado, tam se giblje učiteljske plače med 1980—3600 K, na Stajerskem od 1200—2800 K, na Koroškem od 1600 do 3600 K itd. Na Kranjskem so torej učiteljske plače manjše kakor one državnih slug, uvrščenih v kategorijo državnih poduradnikov! V prav nobenih avstrijskih kronovini pa ne dosežejo učiteljske plače one višine, kakor plače državnih uradnikov IV. kategorije, to je onih, ki so absoluirali 4 razrede srednje šole, oziroma meščansko šolo in katerih letni prejemki varirajo med 2360 K (v prvih desetih letih) in 4560 K (v četrtem službenem desetletju).

Ker je bil boj za izboljšanje gmotnega položaja v mnogih deželah brezuspešen, se je učiteljstvo složilo k skupni akciji ter zahtevalo, da postavi država nova in konkretnje načela glede določbe učiteljskih plač.

Tako je nastala akcija za izpremembo § 55. drž. šol. zakona, ki se je izkazala toliko uspešno, da se nahaja od danes naprej pred plenumom zbornice motiviran, od posebnega odseka preštudiran in priporočan predlog, ki podaja v bistvu le podrobno interpretacijo § 55. drž. šol. zak., določajoč višino »minimalnih učiteljskih prejemkov«.

Po predlogu naučnega odseka mora dobiti vsak usposobljen učitelj, v dobi od 4.—10. službenega leta to, kar prejema državni uradnik XI. čin, razreda na plači in aktivitetnih dokladah, od 10. do 17. prejemek X. čin. razr., od 17.—25. I. IX. čin. razreda, od 26.—35. I. VIII. čin. razreda. Od let, dosluženih pred izpitom usposobljenosti, je vračenati v službeno dobo najmanj 2. najmanj 1 letu po izpitu usposobljenosti mora biti učitelj definitivno nastavljen, ravnatelji, nadučitelji, šolski voditelji morajo dobivati še posebne funkcionske dolžnosti.

Tako se glasi v bistvu »učiteljska predloga«. Toda učiteljstvo si mora biti na jasnum, da je danes v tej važni in dalekosežni zadevi storjen še prvi korak. Treba bo še premnogo vstrejanosti in potrpljenja, preden postane predloga — za-

kon. Mnogobrojni učiteljski prijatelji bodo v parlamentu gotovo vse storili, da premagajo velike težkoče, ki se stavijo pravičnim željam pionirjev kulture nasproti.

Trgovska visoka šola.

Prizadevanje eksportnih akademikov, da bi eksportni akademiji na Dunaju priborili officialno priznanje trgovske visoke šole, zavzema vedno večje kroge.

Dne 21. pret. m. je bilo v veliki dvorani nižjeavstrijskega obrtnega društva občno zborovanje eksportnih akademikov, ki je bilo sijajna manifestacija za upravičenost njih zahteve. Referiral je eden slušateljev eksportnih akademikov o pomankljivosti tega zavoda, ki je sedaj samo del trgovskega muzeja, poudarjal potrebo trgovske visoke šole, predložil v glavnih potezah organizacijo nove visoke šole in razpravljal o vplivu te šole na trgovca, živečega v praksi.

Eden absoluiranih eksportnih akademikov je uspešno dokazal, da je trgovska visoka šola eminentna potreba in zahteva najširših trgovskih, industrijskih in obrtnih krogov. Tako važna korporacija, kakor je državni železniški svet, je soglasno sklenil že pred leti, da se morajo absolventi eksportne akademije smatrati za enakovredne absolventom tehnične, juridične fakultete in drugih visokih šol. To se je sklenilo z odobravanjem treh ministrstev: trgovskega, železniškega in ministrstva javnih del. Da se naučni minister vitez Husarek, ki je obenem vsečiški profesor poteguje za zahteve eksportnih akademikov, je znak, da smatra trgovsco visoko šolo res za zavod, na katerem se bo gojilo znanstvo, in sicer trgovsco znanstvo, ki je danes še v začetku velikega razvoja. Trgovska visoka šola, ki bi naj se razvila iz že 14 let obstoječe eksportne akademije, na kateri se je število slušateljev tekom let podvajalo, bi vzgojila avstrijski trgovini generalni štab, ki bi bil usposobljen po svoji kvaliteti, da je uspešen konkurent naraščaju tujezemskih visokih šol. Ker naša država nima lastnih kolonij, mora gledati, da se tembolj po kvaliteti svojih izdelkov in po organizaciji svoje trgovine pridobi vedno novih trgov in odbija konkurenco. To je možno le tedaj, če ima akademično izšolan trgovski naraščaj.

Na slovensko deželno gledišče so angažirali Harfner-Karasa, opernega in operetnega tenorista, ki ima na repertoju okolo 150 oper in operet, in primadono Lowczynsko, ki je na glasu kot pevka prve vrste. Tako bo vendar naša opera kriza rešena!

Telovadno društvo Sokol I. v Ljubljani goji poleg telovadbe tudi glasbo. V soboto, dne 7. t. m., je priredil v Mestnem domu čajev večer. Menjava so se nastopi društvenega salonskega orkestra s prednjošnji mešanega pevskega zborom, ki je zapestel dve Devovi koroški narodni pesmi, Schwabova zborna »Slanico« in »Vasovalca«. Samospev je bil zastopan po dr. B. Ipavčevi »Nezakonski materi« in Adamčevi »Pri zibelci«, ki ju je ljubko podala gospodična Štefka Skrbniškova.

Klub dramatičnih diletantov v Sežani je uprizoril preteklo nedeljo z lepim uspehom Gangovo dramo »Sin«.

Od strani profesorskega zborna je s strokovnjškim izvajanjem in izbrano satiro utemeljeno upravičenost trgovske visoke šole profesor Grunzel, kapaciteta na narodno-gospodarskem polju. Isto sta podarjala in zagotovila svojo pomoč drž. poslanca Friedmann in Günther, ki je obenem predsednik izpraševalne komisije na eksportni akademiji.

Zalibog ni bilo nobenega slovanskega poslanca na zborovanju, dasi so bili vsi klubi povabljeni. Ker je slušateljstvo eksportne akademije po polovici slovansko, bi bilo pač želeti, da bi bil prišel katere na Dunaju navzoči slovanski poslanec na zborovanje, tembolj ko se vedno vpije o zatiranju Slovanov na Dunaju in živimo v dobi zapiranja Komenskega šol. V takih časih bi bilo tem nujne potrebno, da bi slovanski poslanci stopali v stike z delom inteligence dunajskih Slovanov in branili njene zahteve. Pač pa je došel od predsedstva državne zbornice dopis, ki se vrlo dobro zavzema za eksportne akademike. Nadalje so se razne trgovske in obrtne korporacije potegnile za trgovske visoke šole. Celo iz daljne Kanade in Kavkaza so došli telegrami, ki kažejo, kako si tudi v tujezemstvu živeči avstrijski trgovci žele stanovske visoke šole.

Jugoslovanski poslanci so deputaciji slušateljev eksportne akademije obljubili svojo podporo, in želeti je, da izpolnijo to svojo obljubo ob primernem času.

Opozarjamо našo javnost, da obstaja na Dunaju društvo jugoslovanskih studentov trgovskih znanosti, »Jugoslavija«, ki je, dasi mlado, krepko in številno ter zaslužuje podpore in pozornosti jugoslovanske javnosti.

K proračunu naučnega ministarstva.

Trst, 29. novembra 1912.

V proračunu tega ministarstva vidimo pač vsote 14.000 K za poučevanje nemščine po Primorskem (nagrada učiteljem), ne vidimo pa postavke za prepotrebno drugo mesto deželnega šolskega nadzornika za slovenske šole. Zdaj imamo na Primorskem eno hrvaško državno gimnazijo (Pazin), eno zasebno hrvaško realko (Volosko), slovenske vzoprednice na goriški gimnaziji, hrvaško državno učiteljišče v Kastvu, hrvaško zasebno žensko učiteljišče v Pazinu in slovensko moško učiteljišče v Gorici. Poleg tega ima edini slovenski deželni šolski nadzornik nadzorovati tudi troježno žensko učiteljišče v Gorici, več srednješolskih in učiteljiščnih pripravnic in vse slovenske in hrvaške ljudske šole od Predila dolje do istrijskih otokov. K temu prihaja še slovenski in hrvaški pouk na državnih ljudskih in srednjih šolah v Trstu in Pulu. In vse to naj opravlja en sam deželni šolski nadzornik! To kaže, kako zanemarja vlada slovensko šolstvo na Primorskem!

Na Kranjskem so že davno ustanovili mesto nemškega deželnega šolskega nadzornika, dasi sta bila že prej nameščena dva deželna šolska nadzornika. Seveda, če se vladni krogi zadovoljujejo s tem, da dobivajo vsako leto od edinega slovenskega šolskega nadzornika na Primorskem slučajno letno poročilo, potem ne čutijo potrebe za ustanovitev še enega mesta. Za nas pa stvar nikakor ni rešena s istim poročilom. Mi zahtevamo, da se da takemu funkcionarju prilike, da se intenzivno bavi s podrejenim mu šolstvom, ker le v tem slučaju more vršiti svoje važne dolžnosti. Opozarjamо le na to, da se učiteljstvo ljudskih šol sploh ne

LISTEK.

Iz umetniškega sveta.

Slovensko deželno gledališče.

»Ptičar«. (Der Vogelhändler.) Besedilo spisala West in Held, uglašbil K. Zeller. Druga opereta v sezoni, stara znana po svojih lepih melodijah, ki niso izgrevsile svojega namena. Ne bom navajal zavite vsebine operete, omejam se le na njeni uprizoritev. Bila je prenaglijena in ne dovolj pripravljena. Vzrok tiči v težkočah, ki se ima gledišče z njim boriti, zato se marsikaj oprosti. Glavno vlogo so dali tenoristu Vondri. Smili se mi. Ima sicer dober material, toda izšolati bi ga bilo treba. Ta večer se je dal opravičiti z angino, kar je režiser naznal še po prvem aktu. Drugod bi občinstvo žvižgal, pri nas je potpelj v Vondru odpustilo, ker je le zato pel, da je sploh omogočil predstavo. Domačin Kovač (tenorist) je v vlogi Stanislava imel večjo srečo. Konstatirati se mora, da napreduje.

spominja, kdaj je bila na Primorskem zadnja deželna učiteljska konferenca! In vendar bi se morala vršiti vsakih šest let! Ali morda za Primorsko niso potrebe take konference? Seveda, po nazorih vlade — ne. Ali oni, ki poznavajo šolske razmere na Primorskem, so drugega mnenja o tem. Ali ni naravnost škandalozno, da v tržaški okolici še vegetirajo za mladino v 13. in 14. letu slaboznani nadaljevalni tečaji, kakor v kaki alpski, od prometa oddaljeni deželi?! In kje so na Primorskem slovanske meščanske šole? Seveda naš delavec naj ostane glup, naj zna kvečjemu kamenje tolči; za boljša dela v industrijskih podjetjih se potem importira tujec, ki gleda našega, v izobrazbi zanemarjenega delavca kakor hetelišč iz meščanskih šol; pri nas so za lota. — Drugod se rekrutira dijaštvu učito ustvarili nekaj mizernih enoletnih tečajev pod donečim imenom c. kr. pripravnic, ki jih pa (Sežana!) morajo zatvarjati, ker ni učencev.

In knjige za ljudske šole? Deželna učiteljska konferenca bi mogla in moral dati inicijative za taka vprašanja. Naša pokrajina ima svoje posebne potrebe glede šolske organizacije; saj vendar ne bomo menda vedno trpeli, da Slovenec le takrat odhaja na morje kadar z lačnim trebuhom obrača skrbni (!) domovini hrbet! Toriče za taka razmotrievanje je ravno deželna učiteljska konferenca. A pri nas takih konferenc ni, ker edini slovanski deželni šolski nadzornik izmed kupov aktov in zaradi nagromadenega dela sploh ne more priti do tega, da bi jo sklical.

Zato moramo odločno zahtevati, da se čim prej ustanovi še eno mesto deželnega šolskega nadzornika za slovansko šolstvo na Primorskem! Proračunske razmere — kakor dokaj radi naglašajo ob raznih prilikah — tu ne smejo prihajati v poštev. Če proračun zmore milijone za širjenje nemštva, se morajo najti tudi potrebni tisočaki za naše zahteve!

Obrtno šolstvo v Trstu.

Pomen obrtno-nadaljevalnih šol za obrtnike.

Ministrstvo za javna dela posvečuje veliko pozornost obrtnemu stanu. Saj je znano, da se more v današnjem eksistensčnem boju le zadostno izobraženo občinstvo uspešno razvijati, zato pa tudi bolj pazi, da se resnično izvaja novi obrtni zakon!

Ta zakon je stopil v veljavo dne 5. februarja 1. 1907. Za obrtnike je uvedel mnogo novega, pred vsem pa odreja, da bodo postajali v bodoče mojstri le resnično zadostno izobraženi obrtniki. — Dosej za duševno obrtnikovo izobrazbo ni nihče vprašal. Obrtniki so se učili 2 ali 3 leta kot vajenci, po tej dobi so dobivali od mojstrov ali zadruž učna izpričevala, so službovali par let kot pomočniki in kot taki so si brez težave dobivali dovoljenje za izvrševanje samostojne obrti.

Po novem zakonu bo to drugače! — Vsak vajenec se mora učiti najmanj 2 in največ 4 leta, in mojster oziroma zadruž mu da izpričevalo. S tem pa še ni pravi pomočnik, ampak le pomagač. Ako hoče postati pomočnik, mora napraviti pred posebno izpraševalno komisijo pomočniški izpit. Ta obstoji v tem, da pomagač dokaže, da zna praktično zares izvrševati svojo obrt, — dokazati pa mora tudi, da je za obrt primerno teoretično izobražen! — Vprašan je namreč pri izpitu iz obrtnega računstva razne kalkulacije, pokazati mora, da razume knjigovodstvo in da bo zmožen v vsakem slučaju samostojno korespondirati s svojimi odjemalcem. — Šele na to mu izda izpitna komisija pomočniško izpričevalo. Kot pomočnik mora služiti vsaj 2 leti, potem pa na podlagi svojega pomočniškega izpričevala lahko prosi za dovoljenje, da sme pričeti obrt kot mojster.

Postati samostojen obrtnik po novem obrtnem zakonu tedaj ni lahko, in tako je prav! — Velika večina današnjih mojstrov zna komaj, komaj napisati račun o svojih izdelkih. Da bi si vodili knjigovodstvo, ali da bi sami dopisovali v lepem jeziku svojim odjemalcem, tvornicam itd., je popolnoma izključeno! — In res je, ako pravi ministrstvo: »Taki obrtniki so sramota za kulturno državo. Poudariti pa moramo zlasti, da so taki ljudje tudi sami zase veliki reveži; v potu svojega obraza si zasluzijo komaj toliko, da se beraško prezivijo. Da bi tekmovali med seboj, oziroma dosegli uspehe proti izobraženejšemu tujcu, o tem ni niti govora! — Da se temu odpomore, je ustanovila država obrtno-nadaljevalne šole, v katerih se vajenci teoretično primerno izobražijo. Zato je pa tudi ukažala, da so po § 99. b obrtnega reda vsi vajenci primorani te šole obiskovati. § 100. obrtnega rega pa odločno ukazuje mojstrom, da morajo dati vajencem za

obiskovanje teh šol zadosti časa, drugače se jih kaznuje z globo od 5—200 K, in če še to ne pomaga, se jim odvzame pravica imeti vajence!

Do sedaj je bila v Trstu le na italijanski obrtni šoli za vajence vseh narodnosti obrtno-nadaljevalna šola. Naši slovenski dečki se seveda na tej šoli niso naučili nicesar, saj se tu poučuje samo v laškem jeziku! Letos smo pa s podporo naših slovenskih denarnih zavodov mogli tudi Slovenci otvoriti na tukajšnji »Slovenski trgovski šoli« za vajence vseh strok svojo slovensko obrtno nadaljevalno šolo!

Obrtniki! Ako nočete priti v navzkrije z zakonom in vam je le kolikček pri srcu napredok slovenske obrti v Trstu in njega okolici in napredok Slovencev sploh, pošljite svoje vajence v našo obrtno-nadaljevalno šolo in poskrbite tako, da bo mogoče našemu obrtnemu naraščaju uspešno konkurirati z vedno bolj vsljivim tujem, ki so mu že davno na razpolago dobre obrtnih izobraževališč omajnjene vrste, ter mu je zato možno že sedaj zavzemati povsod boljša mesta, dočim se mora zadovoljiti nešolani domačin vsljic vsej nadarjenosti in pridnosti z delom in zaslužkom slabše vrste.

Iz naše organizacije.

Štajersko

Gornjegrajsko učiteljsko društvo je imelo dne 8. decembra 1912 svoje glavno zborovanje v Bočni. Predsednik tovariš Kelc pozdravi navzočnike, posebe še imenoma milega nam gosta nadučitelja v p. Kodermanu in gospo tov. Pulka, čestita na prestanem izpitu usposobljenosti, oziroma stalnega nameščenja tov. Pirc, Gočar, Rožnik, Rožanc ter posebno toplo pozdravlja tov. Pulka, naduč. na Gorici, spominjaje se useode, katera je nenadoma zadela tov. Knafliča in njega, že leče obe ma najuspešnejšega dela na njuih se dajšnjih mestih. Po prečitanju dopisa od društva »Selbsthilfe« se prav posebno priporoča, da vsi udje, posebno naredivši izpit usposobljenosti, pristopijo k slovenskemu društvu »Jubilejna Samopomoč«. Za nabiranje udov v našem okraju je bila dolžena gospodična tov. Rožnikova na Gorici, pošta Rečica v Sav. dolini, kateri naj blagovoli predsednik navedega društva tov. Schmeidek v kratkem doposal svoj naslov in naznamek udov, ki so že pristopili od nas, da se bo vedela ravnati pri agitaciji. Tov. Kocbek prečita neki dopis zadevajoč stanovske zadeve, na kar se je vnela prav živahn debata ter sklenil soglasno sledeči predlog: »Zveza štaj. slovenski učiteljev in učiteljc« naj v zvezi z Lehrerbundom, dela z vsemi postavno dopuščenimi sredstvi na to, da se v prihodnji nobena učiteljska moč storivša svojo stanovsko dolžnost in delujoča popolnem v smislu narodovega napredka, ne prestavlja iz uradnih ozirov pred disciplinarno preiskavo, ker drugače trpi napredek dotične šole in ugled učiteljstva.« Na drugo poročilo tov. Kocbeka se sklene z ozirom na neko posebno stanovsko zadevo, da se v poravnava sporov, nastavših med učiteljstvom v šolskih zadevah, izvoli posebni obrambni odsek, ki ima preiskati vso zadevo, preden do spe predpostavljenim šolskim oblastem ter se ima dotično učiteljstvo ravnati po sklepnu tega odbora; kot obrambni odsek se izvoli odbor učiteljskega društva, na katerega se je učiteljskemu osobju tega okraja obrati tozadovno z natančnimi dokazi in pojasnili. Tov. Bizjak kot bivši udeleženec pettehendskega pouka na kmetijski šoli v Sv. Juriju ob južni žel. nam je poročal prav zanimivo o izletih, ki so se jih udeleži učitelji-gojenci navedene šole v svetu nadaljnje izobrazbe v kmetijskih strokah, ter je žel za svoj temeljito sestavljen referat prav zasluženo pohvalo navzočnikov. Tajica gospica Pirčeva je poročala o delovanju učiteljskega društva v tem letu ter se ji predsednik v imenu društva zahvali za njen trud in temeljito poročilo.

Kakor menda vsako, tako tudi naše društvo šepa v finančnih zadevah. Tovariš blagajnik ima jako mukotrpen in brezuspešen trud, da bi spravil v red naše denarne zadeve. Sklenilo se je mlačneže še ostro opomniti na njihovo stanovsko dolžnost, ki morajo vendar dobro vedeti, da brez nič ni nič. Svoječasno se je namreč soglasno sklenilo, da je dolžnost vsake učiteljske osebe, da pripada k tistem učiteljskemu društvu, ki se nahaja v dotočnem okraju. Naobraženega značajneža — in k tem se prišteva učiteljstvo — menda ne bo treba opominjati na dolžnosti, ki jih ima storiti. Tedaj! — Ako kateri ne more vsega naenkrat poravnati, naj si razdeli plačevanje na mesečne obroke ter naj vse plačila izvršuje potom učiteljske zadruge v Celju; dotične tiskovine so menda prejeli vse učiteljske osebe. Obenem naj javijo to predsedniku ali

blagajniku učiteljskega društva! Vsaka reč se mora spraviti v red, teda tudi ta!

Na to je bil izvoljen soglasno prejšnji društveni odbor, in sicer predsednik Kelc, nam. Terčak, blagajnik Burdjan, tajica Pirčeva ozir. nam. Deleja; odbornika: tovariša Bizjak in Korban.

Ko se je še soglasno sklenilo, naj izstopi vse slovensko učiteljstvo iz družbe sv. Mohorja, in dela z vsemi silami na to, da izstopijo tudi drugi, ker družba objavlja nesramne spise ravno o tistem stani, ki se je največ trudil, da je število društvenikov tako močno naraslo, oziroma naj »Zveza« in »Zaveza« odločno zahtevata, da društveni odbor navedene družbe opusti v popolnem tako nesramne objave, kar ni pričakovati, sklene predsednik živahn in zanimivo zborovanje, zahvališi se za zopet mu izkazano čast. Prihodnji vsi na Gorico!

Konjiško učiteljsko društvo je zborovalo dne 5. decembra v dvorani Narodnega doma v Konjicah. Obisk je bil poloven, kar priča, da imajo člani društva dobro voljo in se zavedajo velikega pomena svoje stanovske organizacije.

Kot gost je zborovanju prisostvovala gđ. Gosakova iz St. Jerneja, kot novi član pa se je z veseljem sprejel tovariš Kotnik Jožef iz Rakovca.

Predsednikovem pozdravu so se vzeli na znanje razni dopisi in poročila tovariša predsednika Schella o XXIV. glavnih skupščini »Zaveze« v Celju. Referatoma tov. Schella »O okrajnih stanovskih zadevah in pa tov. Bobiča »Nekaj malega o naših aktualnih vprašanjih« je sledila volitev odbora, v katerega so bili izvoljeni sledeči tovariši, ozir. tovarišice: Schell, predsednik; Bobič, podpredsednik; Zgajner, tajnik; gđ. Pavličeva, blagajnica; ga. Petričeva knjižničarka in odborniki: Serajnik, ga. Mravljkova in Kerhlanek.

Izmed drugih točk dnevnega reda je omeniti soglasno sprejeti predlog, da se učiteljstvo tega okraja zaradi dr. Prelejive, v koledarju (1913) »Družbe sv. Mohorja« se nahajajoče povesti, v kateri se slika učitelj kot pohujševalec in zapeljivec ljudstva, odslej ne bo več vpisalo kot član družbe; poleg tega bo učiteljstvo vplivalo na okrajne šolske svete i. dr. da odslej ne bodo več naročili knjig učiteljem sovražne družbe. Želeti je, da temu zgledu sledijo tudi druga slovenska učiteljska društva.

Prihodnje zborovanje bo začetkoma meseca marca 1913 v Konjicah.

Po zborovanju se je vršila v isti dvojni neprisiljena prosta zabava, pri kateri nam je sedanji gostilničar »Naročnega doma« prav dobro in po ceni postregel, zahar se mu izreka na tem mestu zahvala.

F. B.

Ormoško učiteljsko društvo je imelo svoje prvo zborovanje v novem šolskem letu v četrtek, dne 5. decembra v Ormožu. Zborovanja se je udeležilo 21 članov, t. j. 60%. Udeležba bi bila lahko boljša, ko ne bi imeli nekateri člani navado, da opravijo svoje privatne posle najrajsi na dan društvenega zborovanja.

Predsednik tov. Rajšč omenja v svojem pozdravu bedno stanje učiteljstva, ki leta in leta zamaj prosiča za izboljšanje plač. Ni čuda, da je že marsikateri ukloni svoj tilnik in se vdal tihi resignaciji. Vsa učiteljska duševnost je postala takorekoč pasivna. Zato trpi tudi naš nastop napram javnosti in naša stanovska zborovanja so vedno slabje obiskana. Nadalje nam pojasni naše razmere napram nemškemu Verbandu, ki je poslal Zvezi grajalno pismo, kjer se nam očita nedelavnost v zadavi izboljšanja učiteljskih plač. Zaradi tega je storila Zveza odločne korake ter zahtevala, da se poravnava ta krivica v »Päd. Zeitschrift«. To se sicer še ni zgodilo, a čitali smo zopet o drugi netaktnosti Verbanda v zadavi učiteljev-prastolovcev. Lehrerbundu bo treba temeljito pojasniti, da je edino ta upravičen zastopati skupne interese štajerskega učiteljstva ne pa Verband. Iz tega je pa tudi razvidno, da se naša deželna organizacija nekako sumljivo ruši. Z željo, da bi prinesla prihodnja pomlad vsemu učiteljstvu obilo cvetja in uresničenja vseh njegovih zahtev, otvarja tov. predsednik zborovanje.

Društvo je pristopil tov. Rakuša iz Sv. Lenarta. Predsednik ga pozdravi kot našega najmlajšega tovariša, želeteč, da bi prav marljivo posečal naša zborovanja.

Podpredsednik tov. Porekar izreka tov. Rajšč v imenu društva sodelje zopričenje sreči, da je dolžnost vsake učiteljske osebe, da pripada k tistem učiteljskemu društvu, ki se nahaja v dotočnem okraju. Naobraženega značajneža — in k tem se prišteva učiteljstvo — menda ne bo treba opominjati na dolžnosti, ki jih ima storiti. Tedaj! — Ako kateri ne more vsega naenkrat poravnati, naj si razdeli plačevanje na mesečne obroke ter naj vse plačila izvršuje potom učiteljske zadruge v Celju; dotične tiskovine so menda prejeli vse učiteljske osebe. Obenem naj javijo to predsedniku ali

blagajniku učiteljskega društva! Vsaka reč se mora spraviti v red, teda tudi ta!

Na to je bil izvoljen soglasno prejšnji društveni odbor, in sicer predsednik Kelc, nam. Terčak, blagajnik Burdjan, tajica Pirčeva ozir. nam. Deleja; odbornika: tovariša Bizjak in Korban.

Ko se je še soglasno sklenilo, naj izstopi vse slovensko učiteljstvo iz družbe sv. Mohorja, in dela z vsemi silami na to, da izstopijo tudi drugi, ker družba objavlja nesramne spise ravno o tistem stani, ki se je največ trudil, da je število društvenikov tako močno naraslo, oziroma naj »Zveza« in »Zaveza« odločno zahtevata, da društveni odbor navedene družbe opusti v popolnem tako nesramne objave, kar ni pričakovati, sklene predsednik živahn in zanimivo zborovanje, zahvališi se za zopet mu izkazano čast. Prihodnji vsi na Gorico!

Kot gost je zborovanju prisostvovala gđ. Gosakova iz St. Jerneja, kot novi član pa se je z veseljem sprejel tovariš Kotnik Jožef iz Rakovca.

Predsednikovem pozdravu so se vzeli na znanje razni dopisi in poročila tovariša predsednika Schella o XXIV. glavnih skupščini »Zaveze« v Celju. Referatoma tov. Schella »O okrajnih stanovskih zadevah in pa tov. Bobiča »Nekaj malega o naših aktualnih vprašanjih« je sledila volitev odbora, v katerega so bili izvoljeni sledeči tovariši, ozir. tovarišice: Schell, predsednik; Bobič, podpredsednik; Zgajner, tajnik; gđ. Pavličeva, blagajnica; ga. Petričeva knjižničarka in odborniki: Serajnik, ga. Mravljkova in Kerhlanek.

Izmed drugih točk dnevnega reda je omeniti soglasno sprejeti predlog, da se učiteljstvo tega okraja zaradi dr. Prelejive, v koledarju (1913) »Družbe sv. Mohorja« se nahajajoče povesti, v kateri se slika učitelj kot pohujševalec in zapeljivec ljudstva, odslej ne bo več vpisalo kot član družbe; poleg tega bo učiteljstvo vplivalo na okrajne šolske svete i. dr. da odslej ne bodo več naročili knjig učiteljem sovražne družbe. Želeti je, da temu zgledu sledijo tudi druga slovenska učiteljska društva.

Družbeni zborovanji se spomini pokojnega cesarskega svetnika Vodopivca, bivšega šolskega nadzornika, ki je preminul dne 28. novembra 1912 v Gorici. Pokojni je bil prijatelj učiteljstva, prihajal je vedno k zborovanju ter se živo zanimal za učiteljski napredki. Ker si je bil pridobil mnogo zasluga za učiteljstvo in sploh za šolstvo, ga je bilo pred leti učiteljsko društvo imenovalo tudi častnim članom. Pogreba se je udeležilo učiteljstvo v velikem številu ter mu položila v znak hvaležnosti venec na krsto. V znak sožalja so vsi navzoči učitelji vstali s svojih sedežev.

Dalje prečita pismo gospoda profesorja Fr. Finšgerja, bivšega nadzornika, v katerem izreka svojo iskreno zahvalo vsemu učiteljstvu okraja goriškega za vse mnogoštevilne dokaze ljubezni, zahvaljuje se za častno članstvo in diplom.

Sklenilo se je ustanoviti v smislu Zavezinih pravil Deželno učiteljsko društvo za Goriško. Odpošlje se deputacijo v Trst k dejelnemu šolskemu svetu, da pospeši in ugodno reši prošnje oih učiteljev goriškega okraja, ki so v zadnjih letih zaprosili za definitivno nameščenje. V deputacijo so bili voljeni tovariši: Križman Ign., Bajt Franc in Medvešček Peter.

Končno se sklene še naprositi c. kr. okrajni šolski svet, naj naroči za vse šole goriškega okraja načrte za risanje, ki so izšli na Dunaju v c. kr. zalogi šolskih knjig.

</